

Velvillie, at han hjælpes. Og er der et Billig-
hedsønsyn at tage i Byerne, saa gjør det sig
endnu mere gjældende paa Landet. Der kan ogsaa
paaberaabes analoge Tilfælde, hvor Staten giver
Erstatning for visse Ulykkestilfælde, der ramme
Enkelte. Saaledes findes der navnlig i Husbys-
loven af 29de December 1857 Bestemmelser i
denne Retning. Der er det ganske vist af Hensyn
til det Almene, af Hensyn til den Skade, hele
Befolkningen eller hele Distrikter kunne komme til
at lide, at man giver den Enkelte Erstatning for
det Tab, der skal forebygges Ulykken; men Skaden
bæres dels af Amtsrepartitionsfonden, dels af
Statskassen. Den nævnte Lov omtaler for Resten
ogsaa Tilfælde, hvor der ikke nedlaas Kreaturer,
men blot finder en Afsperning Sted, og da beror
det paa, hvorledes Vedkommende er stillet i Hen-
seende til Formue, hvorvidt Udgifterne skulle ud-
redes af det Offentlige. I Tilfælde af Uformuen-
hed kan Betalingen udredes af Amtsrepartitions-
fonden, hvor den ellers skulde paahvoile den Enkelte,
og der bliver da senere formelt Spørgsmaal om
Eftergivelse; men den finder jo vel i Almindelighed
Sted. Et Moment af ikke ringe Vigtighed, der
kan komme i Betragtning ved et saadant Lovfor-
slag, er, mener jeg, netop Vedkommendes Formues-
forhold og den Træng, han maatte befinde sig i.
Det kan ikke nægtes, at naar der ved en offentlig
Slutningsforanstaltning paaføres den enkelte Mand
et Tab, som han ikke kan taale, er der Billighed
for at stille ham saaledes, at han ikke behøver at
bede Andre om at hjælpe sig. Det forekommer
mig, at flere Ting her maa komme i Betragtning;
for det Første Skadens Omfang. Paa store Herre-
gaarde vilde Slader af denne Art være aldeles
uøjsentlige i Forhold til den Skade, der i det
Hele sker ved Udebrande. Kun hvor mange Men-
nesker ere komne tilstede, og hvor Slutningen og
Redningen antage større Dimensioner, vil der være
Tale om saadant. Det ærede Medlem for Marhus
Amts 3die Valgkreds (M. Jensen) nævnedes den
Mangel paa Kommando og Disciplin, der findes
under Slutningsforanstaltninger paa Landet, og
jeg tror, at jeg noget maa give ham Ret i, at
Forholdet der ikke er normalt; men i een Retning
er det, han sagde, ikke ganske rigtigt, thi utvovl-
somt er der en Mand, hvem Kommandoen til-
kommer, og det er foreløbig Brandfogden og paa
et senere Stadium utvovlsomt Politimesteren, der
har den absolutte Befaling paa Stedet. Ganske
vist er det med de Midler, der staa til den
Vedkommendes Naadighed, overmaade vanskelig at
holde Disciplin og god Orden; men skal der næv-
nes, hvilken Skade der skal erstattes efter dette
Lovforslag, er det ligefrem, at den Skade, der er
foranlediget af sammenløbene, tilfældig tilstedekom-
merde Folk, ikke skal erstattes, men kun den, der
gjøres under Kommando af Brandfogden ved of-
fentlig Foranstaltning. Men jeg skal gjerne ind-
rømme det ærede Medlem, at det kan være temme-

lig vanskeligt at distingvere derimellem, og man
vil i Reglen komme til at tage det Hele med.
Det ligger noget i Sagens Natur, at bag efter
lader det sig ikke saa godt paavise, hvilken Skade
der er sket ved tilfældig Indstriden af Tilskuere,
og hvilken ved det Mandskab, der staaar under
Slutningsvæsenets Kommando. Det ærede Med-
lem for Præstø Amts 3die Valgkreds (M. Brestsen)
ansøgte, at det er ubilligt, at Leiere kunne komme
til at yde Tilskud til Erstatning over for Eiendoms-
besiddere, men jeg skal tillade mig at gjøre det
ærede Medlem opmærksom paa, at Leiere lige
saa godt som Eiere kunne komme til at nyde Godt
af denne Lov. Der staaar nemlig: „for saa vidt
sømt den rammer Marker og Have, den paa disse
vogende eller i samme nedlagte Afgrode eller le-
vende Hegn, bliver Skaden at erstatte“. Jeg vil
nu ikke tale om det Tilfælde, at en Mand er For-
pagter af en Eiendom, thi saa er han utvovlsomt
den, der skal have Erstatning for Afgroden, men
lader os tage det Tilfælde, at en Mand er Leier
af Hus og Have, og at Skaden sker i denne Have,
saa er det da utvovlsomt, at Leieren — og han
vil dog i Reglen ikke være nogen stor Bidragyder
til Kommunens Udgifter — er fuldt berettiget til
at faae sin Erstatning. Altsaa kan jeg ikke se, at
denne Indvending har Noget paa sig; der kan
neppe være nogen Behov i Kommunen, som kan
være stillet under saadanne Forhold, at Loven ikke
kan faae Anvendelse paa ham, og at han ikke kan
komme til at nyde godt af den. Jeg tillod mig
strax at nævne, at jeg betragter dette som en Und-
tagelseslov og ikke anser det for heldigt at give
Love for enkelte Tilfælde, men det er vistnok det,
der skal bære Loven oppe over for det at henvise
til Selvhjælp, at det er sjelden indtrædende Til-
fælde. Jeg har ogsaa lidt Erfaring i Behandlingen
af Brandsager, og jeg veed, at det er meget
sjældent, at der fremkommer Fordringer i denne
Retning. Det, at Saadant sjældent indtræffer, vil
bevirke, at Folk ere mindre tilbøielige til at sikkre
sig, og at Forsikringsforeningerne blive mindre til-
bøielige til at tage Hensyn til den Slags Tilfælde,
og netop dette gjør, at Ubilligheden, naar Tilfæl-
det indtræder, kan blive sølt haardt af den, der
lidel Tab. Jeg skal gjøre opmærksom paa et andet
Forhold med Hensyn til Forsikringselskaberne,
som er af største praktiske Betydning i dette Spørgs-
maal. Selv om Forsikringselskaberne sige: vi
ere tilbøielige til at tegne Forsikring for den
Slags Skade, og selv om en Mand siger: Jeg er
tilbøielig i og for sig til at sikkre mig imod den
Slags Skade, saa er der dog stor praktisk Vanske-
lighed ved at bestemme Omfanget af Erstatningen.
Vil jeg sikkre mig mod en saadan Skade, er det
vanskeligt for mig at sige mig selv, i hvilket Om-
fang jeg vil gjøre det, og paa hvilke Punkter jeg
skal søge Dækning, og det vil være lige saa vans-
keligt for Selkaberne at sige: vi forlange den
og den Præmie, thi det er vanskeligt at sige, hvil-